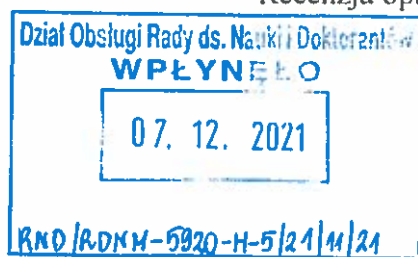

Klinika Chorób Zakaźnych, Tropikalnych i Nabytych Niedoborów Immunologicznych,
Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie.

Recenzja opracowana przez: prof. dr hab. n. med. Miłosz Parczewski

Szczecin, 30.11.2021

Ocena osiągnięć Pana dr n. med. Marcina Paciorka w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych.

Informacje podstawowe

Pan doktor nauk medycznych Marcin Paciorek uzyskał tytuł zawodowy lekarza w roku 2000 na I Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej (AM) w Warszawie, a stopień doktora nauk medycznych w zakresie medycyny w tej samej instytucji na podstawie dysertacji pod tytułem "Obturacyjny bezdech podczas snu u pacjentów pracujących w trybie zmianowym" w roku 2007. Przebieg pracy zawodowej obejmuje uzyskanie tytułu zawodowego specjalisty w zakresie chorób wewnętrznych i chorób zakaźnych odpowiednio w latach 2008 i 2014. Dr n. med. Marcin Paciorek od 2014 roku pozostaje zatrudniony jako adiunkt w Klinice Chorób Zakaźnych dla Dorosłych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (WUM), uprzednie doświadczenie zawodowe obejmowało pracę w Klinice Chorób Wewnętrznych, Pulmonologii i Alergologii AM w Warszawie a następnie w Oddziale Intensywnej Terapii Wojewódzkiego Szpitala Zakaźnego w Warszawie. Doświadczenie zawodowe jest więc bogate, obejmuje nie tylko dwie specjalizacje medyczne, ale również zróżnicowaną pracę medyczną, zbieżną z zainteresowaniami naukowymi.

MIŁOSZ PARCZEWSKI
Klinika Chorób Zakaźnych, Tropikalnych
i Nabytych Niedoborów Immunologicznych
Prof. dr hab. n. med. Miłosz Parczewski

Podsumowanie i ocena merytoryczna osiągnięcia naukowego będącego podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego

Osiągnięcie naukowe wynikające z art. 16 ust 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. no 65 poz. 595) pod tytułem "Analiza czynników mających wpływ na rokowanie oraz ocena odrębności w przebiegu klinicznym bakteryjnego zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych u chorych z wybranymi zaburzeniami odporności oraz w grupie chorych z bakteryjnym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych wywołanym patogenami typowo występującymi u chorych z zaburzeniami odporności" obejmuje cykl 5 publikacji, w których pan dr Marcin Paciorek jest pierwszym i korespondencyjnym autorem. Sumaryczny impact factor ocenianego cyklu prac jest wynosi 8.101 punktu punktu (200 punktów MNiSW). Wszystkie prace są pracami oryginalnymi spójnie oceniającymi zróżnicowane aspekty kliniczne neuroinfekcji.

Neuroinfekcje, szczególnie o etiologii bakteryjnej stanowią nieustannie pierwszoplanowy problem kliniczny w chorobach zakaźnych, będąc nie tylko chorobą hospitalizowaną obowiązkowo, ale stanowiącą wyzwanie dla każdego lekarza praktyka. Czynniki ryzyka ciężkiego przebiegu, charakterystyka i wachlarz objawów klinicznych w różnych grupach pacjentów i w zmiennych etiologiach ma kluczowe znaczenie dla decyzji terapeutycznych, które typowo muszą być podejmowane szybko i mają na celu ratowanie życia chorego. Dlatego temat którego opracowania podjął się pan dr n. med. Marcin Paciorek jest szczególnie warty uwagi a poszerzanie i utrwalanie wiedzy w tym zakresie pozostaje istotnym problemem naukowym.

Poniżej recenzent przedstawia skróconą charakterystykę prac wchodzących w skład cyklu habilitacyjnego, wskazując na kluczowe wyniki:

- W pracy „Prior treatment with non anti-TB antibiotics, and the duration of symptoms have no effect on diagnostics of tuberculous meningitis” (Adv Med Sci. 2017 Sep;62(2):374-377.doi: 10.1016/j.advms.2016.11.003) analizowano trajektorię diagnostyczną w szczególnej grupie 68 pacjentów z gruźliczym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych (ZOMR) u dorosłych. Należy podkreślić, że gruźlicze jest rzadką, potencjalnie śmiertelną neuroinfekcją wymagającą szczególnych wysiłków diagnostyczno-terapeutycznych. W ramach pracy oceniano charakterystykę analiz w kierunku gruźlicy w płynie mózgowo-rdzeniowym w zależności od faktu uprzedniego stosowania antybiotykoterapii standardowej (nie skierowanej przeciw prątkom gruźlicy) dla neuroinfekcji. Oceniano wachlarz metod diagnostycznych

takich jak analizy molekularne (NAAT – nucleic acid amplification), posiew metodą Lowenstein-Jensena, BACTEC oraz klasyczne barwienie metodą Ehrlicha-Ziehl-Neelsena, a potwierdzenie mikrobiologiczne gruźlicy uzyskano w 80% przypadków. Poza doskonałą charakterystyką kliniczną i laboratoryjną gruźliczego ZOMR autorzy potwierdzili fakt wartościowości diagnostycznej analizowanych metod laboratoryjnych dla wykrywania prątków gruźliczych, niezależnie od czasu trwania choroby lub uprzedniego leczenia empirycznego.

- Kolejna praca „The clinical course and outcome of *Listeria monocytogenes* meningitis: A retrospective single center study” (Neuro Endocrinol Lett. 2019 Oct;40(2):79-84) określa charakterystykę zapaleń opon mózgowo-rdzeniowych o etiologii listeriozowej, potwierdzając uprzednio opisywany związek pomiędzy ZOMR o tej etiologii a wyższym wiekiem oraz immunosupresją lub rozpoznaniem chorób nowotworowych; w szczegółowych analizach wieloczynnikowych określono ponad ośmiokrotnie wyższe ryzyko zakażenia *Listeria monocytogenes* u osób u których stosowano terapie immunosupresyjne. Istotnym wynikiem pracy jest asocjacja pomiędzy listeriozową etiologią neuroinfekcji a niższą aktywnością markerów zapalnych (CRP, prokalcytoniny, leukocytozy oraz mniej nasilonego odczynu komórkowego w płynie mózgowo-rdzeniowym). Analizowana praca posiada walor praktyczny związany z koniecznością empirycznego rozważenia terapii obejmującej *Listeria* w każdym przypadku ZOMR u osób na immunosupresji.

- W trzeciej publikacji cyklu „Chronic alcohol abuse affects the clinical course and outcome of community-acquired bacterial meningitis” (Eur J Clin Microbiol Infect Dis. 2019 Nov;38(11):2171-2176.doi: 10.1007/s10096-019-03661-5) opisany jest związek pomiędzy nadmiernym nadużywaniem alkoholu a przebiegiem ZOMR, wskazując na cięższy przebieg kliniczny według skali Glasgow i SOFA, większą częstość powikłań drgawkowych przy rzadszych nudnościach i wymiotach oraz bólach głowy. Dodatkowej wartości pracy nadaje stosunkowo duża wielkość analizowanej grupy (340 osób). Również ta praca posiada implikację praktyczną wskazującą na konieczność rozwagi klinicznej u osób z historią nadużywania alkoholu i podejrzenia neuroinfekcji nawet w przypadku mniej typowych objawów klinicznych.

- Publikacja „Differences and similarities in clinical manifestations of *Listeria monocytogenes* and *Mycobacterium tuberculosis* meningitis” (Przegl Epidemiol. 2020;74(2):326-335.doi: 10.32394/pe.74.25.) pomimo publikacji w czasopiśmie spoza listy filadelfijskiej, w ocenie

recenzenta stanowi wysoko wartościowe opracowanie porównujące dwie rzadkie, a opisywane już powyżej etiologie ZOMR – zapalenie o etiologii gruźliczej i listeriozowej wyłonione z dużej grupy 402 bateryjnych neuroinfekcji. Opracowanie celnie opisuje różnice w charakterystyce klinicznej i laboratoryjnej wskazując na najniższą aktywność parametrów zapalnych w przypadku gruźlicy centralnego układu nerwowego oraz ponownie potwierdzając związek pomiędzy listeriozą a niedoborami odporności.

- ostatnia publikacja cyklu „Clinical Course and Outcome of Community-Acquired Bacterial Meningitis in Cancer Patients” (Adv Exp Med Biol. 2020;1251:49-56.doi: 10.1007/5584_2019_438.) jest opracowaniem opisującym odrębności pomiędzy przebiegiem klinicznym ZOMR u osób z rozpoznaniem choroby nowotworowej w porównaniu do grupy bez takiego rozpoznania. Co ciekawe, w grupie osób z rozpoznaniem choroby nowotworowej częściej obserwowano drgawki, z wyższymi wartościami wskaźnika SOFA i śmiertelnością sięgającą 1/3 pacjentów przy jednoczesnym rzadszym występowaniu typowych objawów neuroinfekcji (bólów głowy, gorączki, objawów oponowych czy zaburzeń świadomości). Również ta praca ma wysoką wartość kliniczną wskazując na możliwość nietypowych objawów związanych z ZOMR w grupie osób z nowotworami.

Wszystkie powyższe prace są publikacjami wartościowymi nie tylko z naukowego ale również praktycznego punktu widzenia, utrwalając i uszczegóławiając wiedzę z zakresu neuroinfekcji bakteryjnych, ze szczególnym uwzględnieniem gruźlicy i listeriozy.

Większość opisanych wyników jest istotny dla wiedzy w zakresie chorób zakaźnych, a wkład Habilitanta w opracowanie wszystkich prac włączonych do ocenianego osiągnięcia naukowego jest wysoki i wydaje się być oszacowany rzetelnie. Stwierdzam, że osiągnięcie naukowe pod tytułem *"Analiza czynników mających wpływ na rokowanie oraz ocena odrębności w przebiegu klinicznym bakteryjnego zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych u chorych z wybranymi zaburzeniami odporności oraz w grupie chorych z bakteryjnym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych wywołanym patogenami typowo występującymi u chorych z zaburzeniami odporności"* może stanowić podstawę do ubiegania się przez Pana dr n. med. Marcina Paciorka stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych.

Klinika
i Nabud
Owid
• Zakaźnych, Infekcyj
• Laborów Inw. • Reum
Prof. dr hab. n. med. Józef Patrzewski

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Poza ocenianym osiągnięciem naukowym Pan dr Marcin Paciorek opublikował liczne prace zarówno w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports jak w czasopismach nie uwzględnionych na liście filadelfijskiej. Dorobek naukowy wpisuje się w nurt zainteresowań badawczych związanych z aspektami klinicznymi w chorobach zakaźnych a prace dotyczą tematyki oceny środkowoeuropejskiej polityki związanej z zakażeniem HIV/AIDS i aspektów powikłań bakteryjnych w tym zakażeniu, inne prace z zakresu klinicznych aspektów neuroinfekcji (nie wchodzące w skład cyklu habilitacyjnego) oraz zastosowania nowoczesnych technik sekwencjonowania do identyfikacji patogenów w neuroinfekcjach. Aktualnie prace poszerzane są o opracowania związane z COVID-19 co świadczy o zaangażowaniu klinicznym i naukowych w ramach walki z pandemią. Opublikowane zostało również kilka prac powiązanych z tematem pracy doktorskiej a odrębnych od aktualnych zainteresowań doktoranta, co świadczy o solidności w pracy i umiejętności poszukiwania nowych wyzwań naukowych.

Sumaryczna liczba punktów Impact Factor, za prace opublikowane przed i po doktoracie jest w pełni wystarczająca i wynosi 44.19 (1069 punktów MNiSW) przy indeksie Hirsha 4 oraz przyzwoitej ilości cytowani (52-63 w zależności od bazy danych).

Zaprezentowany dorobek naukowy jest obszerny i wielokierunkowy, świadczy o rozwoju Kandydata z ugruntowaną i szeroką wiedzą w zakresie chorób zakaźnych a szczególnie neuroinfekcji.

Ocena działalności dydaktycznej

Pan dr n. med. Marcin Paciorek jest aktywnym dydaktykiem prowadzącym zajęcia z zakresu chorób zakaźnych w języku Polskim i Angielskim na Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, zaangażowanym również w kształcenie podyplomowe dla lekarzy w trakcie specjalizacji oraz studentów doktorantów. Dorobek dydaktyczny uzupełnia promotorstwo pomocnicze pracy doktorskiej. Należy również wskazać na aktywne zaangażowanie w organizację spotkań i konferencji i członkostwo w towarzystwach naukowych (ESCMID, PTEiLCHZ). Pracę dydaktyczną dr n. med. Marcina Paciorka należy ocenić wysoko.

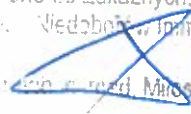
NIEROWIAD
Wydział Chorób Zakaźnych, Tropikalnych
i Chorób Immunologicznych
Prof. dr hab. n. med. Mirosław Parczewski

Podsumowanie i wniosek końcowy

Dorobek naukowy dr n. med. Marcina Paciorka jest wartościowy poznawczo i świadczy o dojrzałości naukowej Kandydata. Osiągnięcie naukowe pod tytułem *"Analiza czynników mających wpływ na rokowanie oraz ocena odrębności w przebiegu klinicznym bakteryjnego zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych u chorych z wybranymi zaburzeniami odporności oraz w grupie chorych z bakteryjnym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych wywołanym patogenami typowo występującymi u chorych z zaburzeniami odporności"* spełnia wymogi art. 16 ust 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. no 65 poz. 595), oceniam pozytywnie jako odznaczające się istotnym wkładem do nauki oraz wartością kliniczną. Kandydat posiada odpowiedni dorobek dydaktyczny i popularyzatorski. Na podstawie przeprowadzonej analizy osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku wnioskuję o nadanie dr n. med. Marcinowi Paciorkowi stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych.

Recenzent oświadcza o brak konfliktu interesów oraz bezstronności opinii zawartych w sporządzanej recenzji.

prof. dr hab. n. med. Miłosz Parczewski

MIŁOSZ PARCZEWSKI
prof. Onkologii Zakaźnych, Tropikalnych
i Chorób Niedoboru Immunologicznego

prof. dr hab. n. med. Miłosz Parczewski